

วิจารณ์ผลการวิจัย

ตามรายงานของ Bano, 1959 พบระยะ oocyst ครั้งแรกในวันที่ 3 และระยะ sporozoite ในวันที่ 17 หลังจากยุง Anopheles aztecus ได้รับความเชื่อ Plasmodium inui ระยะ gametocytes ที่อุณหภูมิ 28° ซ. Garnham, 1951 รายงานว่าพบ oocyst ครั้งแรกในวันที่ 5 และระยะ sporozoite ในวันที่ 21 หลังจากยุง A. maculipennis ได้รับความเชื่อ P. inui ระยะ gametocytes ที่อุณหภูมิ 25° ซ. และตามรายงานของ Collins et al, 1966 พบระยะ oocyst ครั้งแรกในวันที่ 3, 7 และระยะ sporozoite ในวันที่ 14, 14 หลังจากยุง A. maculatus & A. stephensi ได้รับความเชื่อ P. inui ระยะ gametocytes ที่อุณหภูมิ 25.5-26.6° ซ. (78-80° ฟ.) ตามผลของการวิจัยครั้งนี้พบระยะ oocyst ครั้งแรกในวันที่ 5 ทั้งในยุง A. maculatus & A. stephensi var. mysorensis และระยะ sporozoite ครั้งแรกในวันที่ 17, 18 ภายหลังจากยุง A. maculatus & A. stephensi var. mysorensis ได้รับความเชื่อ P. inui ระยะ gametocytes ที่อุณหภูมิ 27-29° ซ. ตามลำดับ Gould, 1966 รายงานว่าพบระยะ sporozoites ในวันที่ 19 หลังจากยุง A. balabacensis ได้รับความเชื่อ P. inui (Thai strain)

Collins et al, 1966 พบอัตราการติดเชื้อ P. inui ระยะ oocyst ในยุง A. maculatus 20-100 % และอัตราการติดเชื้อ P. inui จะสูงในยุงที่ได้รับความเชื่อจากลิงที่ตัดม้าม (splenectomized monkey) ตามผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่าอัตราการติดเชื้อ P. inui ระยะ oocyst 40-66 % และ 20-66 % อัตราการติดเชื้อระยะ sporozoite 33-75 % และ 50-75 % ในยุง A. maculatus & A. stephensi var. mysorensis ทั้ง White et al รายงานว่ายุง A. stephensi var. mysorensis เป็นพาหะในการนำโรค Plasmodium spp. ไม่ดีเท่า A. stephensi type และตามรายงานนี้ยังแสดงให้เห็นว่าอัตราการติดเชื้อระยะ oocyst ของ P. inui จะสูงในสัปดาห์ที่ 2 และ สัปดาห์ที่ 3 หลังจากยุงได้รับความเชื่อระยะ gametocytes ของ P. inui

Sezen, 1958 รายงานว่าพบระยะ sporozoite ของ P. inui ในยุง A. stephensi ส่วน Garnham, 1951 & Warren et al พบเพียงระยะ oocyst ของ P. inui ในยุง A. stephensi & A. maculatus

สำหรับยุง A. vagus & A. subpictus ไม่เคยมีรายงานการเป็นพาหะที่จะใช้ ในการทดลอง ของ P. inui แต่มีรายงานว่ายุง A. vagus, A. subpictus สามารถ เป็นพาหะที่จะใช้ ในการทดลองของมาดารีเยอของสิ่งชนิดอื่น เช่น ตามรายงาน ของ Warren et al. พบว่ายุง A. vagus สามารถเป็น experimental vector ของ P. cynomolgi Cambodian strain ได้สูงมาก และสามารถรับเชื้อได้เพียง ระยะ oocyst ของ P. cynomolgi Gombak, Malaya strain, Unidentified strain, Bastianellii strain

Green, 1932 & Warren et al รายงานว่าพบเพียงระยะ oocyst ของ P. coatneyi ในยุง A. vagus เท่านั้น

ตามรายงานของ Indian Research Foundation & Association, 1947 and Warren et al พบว่ายุง A. subpictus สามารถเป็น experimental vector ของ P. cynomolgi Cambodian strain, Cynomolgi strain ส่วน P. cynomolgi Gombak, & Bastianellii strains ไม่พบ ระยะ oocyst และ sporozoite เลย Singh et al, 1949 รายงานว่าไม่พบระยะ oocyst & sporozoite ของ P. knowlesi ในยุง A. subpictus อีกด้วย และตามรายงานการวิจัยนี้ก็ไม่พบระยะ oocyst & sporozoite ของ P. inui (Thai strain) ในยุง A. vagus และ A. subpictus ด้วย